

SE-NE DOK-SAN-YE-Dİ MEV-SİM SON-BA-HAR KOY-DU AN-KA-RA-
DA DÜN-YA TA-PU-SUN KIRK-BEŞ YI-LIN DU-LU VE-FA-LI-SI
YAR SES-SİZ-CE BI-RAK-TI EN SON NE-FE-Sİ
SAZ.....
NE HA-LİN-DEN NE YUR-DUN-DAN E-SER VAR SAZ.....
SU-SUN GA-RİP KUŞ-LAR ÖT-ME-YİN SU-SUN
AN-NE-LER GÜ-ZE-Lİ AN-NEM U-YU-SUN SAZ.....-SON-

(*) Kadri Şançalar'ın aziz hatırasına

Sene elliiki mevsim sonbahar
Tirebolu sahillerinde yosun
Genç bir dolu ninnisiyle oyalar
Bir pilakta Müzeyyen'in genç sesi
Hem çocuk hem garip annesi ağlar
"Susun garip kuşlar ötmeyin susun
Yetimler güzeli yavrum uyusun"

Sene doksanyedi mevsim sonbahar
Koydu Ankara'da dünya tapusun
Kırkbeş yılın dolu vefalısi yar
Sessizce bıraktı en son nefesi
Ne halinden ne yurdundan eser var
"Susun garip kuşlar ötmeyin susun
Anneler güzeli annem uyusun"